فی الصّاد

یصل الی آقا محمّد حسین اخ من هاجر الی اللّه المهیمن القیّوم

بسم اللّه البهیّ الأبهی

هو الفرد فی جبروت البهآء

ان یا اسم الّذی سمّیت باسمی فی ملکوت الأسمآء اسمع ما یلقیک الرّوح من سمآء عزّ بدیعا ثمّ استقم علی حبّ اللّه و دینه لأنّا شهدنا النّاس فی تلک الأیّام علی وهم کان علی سرّ السّطر غلیظا و انّک فاخرق سبحات الأوهام بأنامل القدرة من لدن عزیز قدیرا ایّاک ان لا تلتفت الی الّذین یأمرون النّاس بالشّرک فی هذا الغلام الّذی ینطق الرّوح فوق رأسه بأنّ تاللّه هذا جمال یطوفنّ فی حوله ملکوت قدس رفیعا کذلک اذکرناک فی اللّوح لتذّکر النّاس باللّه ربّک و تدخلهم فی شاطئ اسم بهیّا قل تاللّه کلّ ما انتم سمعتم من دونی هو خلقی و کان اللّه بذلک شهیدا و ما انتم سمعتم بین النّاس هو من امری و ما اطّلع به الّا نفسی الحقّ و عن ورائی انفس معدودا فلمّا اخذهم الغرور و استکبروا علی اللّه اذاً کشفنا الحجاب و اظهرنا الأمر لیکون النّاس فی دین ربّهم تقیّا و انّک انت فاشکر اللّه بما ستر عنک ما ورد علی جمال اللّه من عباده و کن علی شکر عظیما تاللّه لو تطّلع لتبکی فی روحک و تنقطع عن کلّ من یمشی علی وجه الأرض و لا تجلس مع احد و لا تأنس مع نفس و تتّخذ لنفسک مکاناً بعیدا و بلغ الظّلم الی مقام الّذی یقتلوننی بأسیافهم ثمّ یرجعوه الی انفسهم لیدخلوا به البغضآء فی قلوب العباد و کذلک یمکرون فی امر ربّک قل انّه لأشدّ مکراً و اعظم تنکیلا ایّاک ان لا تستقرّ علی مقامک ثمّ ادع النّاس الی جهة العرش و کن فی تبلیغ مبینا و ان یمسّک من ضرّ فاصبر ثمّ اصطبر لأنّ ربّک یأتیک بسرور جمیلا قل یا قوم ان تکفروا بما نزل من جهة العرش فبأیّ حدیث آمنتم باللّه اذاً فأتوا به و لا توقّفوا اقلّ من حینا کذلک امرناک ما نزل من جمال القدم علی هذا القلم الّذی کان فی الابداع باذن اللّه مشهودا و الرّوح و العزّ و البهآء علیک و علی الّذین وردوا علی بقعة عزّ بدیعا ایّاک ان لا تحزن فی امّک فانّها قد رفعت الی الرّفیق الأعلی مقرّ قدس منیعا و دخلت فی غرفات الفردوس مقام الّذی کانت الأنوار عن افقه مشروقا و اخذتها هبوب ارياح الفضل و طهّرتها عن العصیان و کذلک احاطها فضل ربّک الرّحمن و انّ فضله قد کان علی العالمین محیطا فهنیئاً لها بما شربت عن کأس القدس و زارت جمال اللّه علی فردوس عزّ مکینا و حین استرقائها الی سدرة البقآء استقبلتها الحوریّات عن غرفات الأبهی و معهنّ من الملائکة قبیلا کذلک یرزق اللّه ما یشآء و ینزل الفضل علی عباده و انّه کان بأحبّائه لغفوراً رحیما

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۳۱ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر